KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 6.4.2005
COM(2005) 127 końcowy

2005/0029 (CNS)
2005/0030 (CNS)

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wdrożenia i kontynuacji programu ochrony euro przed fałszowaniem – programu Perykles

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

zmieniającej i rozszerzającej decyzję Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

rozszerzającej na nieuczestniczące Państwa Członkowskie zastosowanie decyzji Rady z […] zmieniającej i rozszerzającej decyzję Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiającej program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

(przedstawiona przez Komisję)

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wdrożenia i kontynuacji programu ochrony euro przed fałszowaniem – programu Perykles

1. OGÓLNE INFORMACJE

Wspólnotowy program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem – program Perykles – został utworzony na mocy decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. (2001/923/WE) ma na celu wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez Państwa Członkowskie oraz w ramach istniejących programów ochrony euro przed fałszowaniem. Do środków tych należą wymiana informacji (seminaria, warsztaty, spotkania i konferencje), staże i wymiany pracownicze oraz wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne.

Artykuł 1 decyzji ustanawiającej program Perykles stanowi, że program będzie działać od 1 stycznia 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. Artykuł 6 decyzji ustanawia kwotę referencyjną na wdrożenie programu w wysokości 4 milionów euro.

Artykuł 13 ust. 3 decyzji ustanawiającej program Perykles stanowi, że Komisja prześle do Parlamentu Europejskiego i Rady do dnia 30 czerwca 2005 r.:

– sprawozdanie, które jest niezależne od zarządzającego programem, oceniające istotę, skuteczność i efektywność programu; oraz

– komunikat w sprawie, czy niniejszy program powinien być kontynuowany i dostosowany, z dołączonym odpowiednim wnioskiem.

Sprawozdanie z oceny programu Perykles przedstawiono dnia 30 listopada 2004 r.

Niniejszy komunikat uwzględnia wnioski i zalecenia zawarte w sprawozdaniu z oceny; przedstawia informacje dotyczące wdrożenia programu; oraz w związku z powyższym zawiera wniosek w sprawie rozszerzenia i dostosowania pierwotnej decyzji.

2. TENDENCJE W ZAKRESIE FAŁSZOWANIA EURO

Od początku lata roku 2003 liczba wykrywanych w obiegu sfałszowanych banknotów euro utrzymuje się na stałym poziomie około 50 000 sztuk miesięcznie, czyli niższym niż wartości odnotowywane w okresie przed wprowadzeniem euro, niższym również niż liczba fałszowanych dolarów amerykańskich oraz bardzo niskim w stosunku do dziewięciu miliardów autentycznych banknotów euro znajdujących się w obiegu. Równocześnie rośnie liczba fałszywych monet euro, jednak w porównaniu z odnotowywanymi dotychczas wartościami pozostaje na niskim poziomie. Ponadto policja przeprowadziła szereg udanych akcji zamykania wytwórni fałszywych pieniędzy i przejęła znaczne ilości sfałszowanych banknotów i monet zanim zostały one wprowadzone do obiegu.

W tabelach 1a i 1b podsumowano tendencje związane z fałszowaniem banknotów i monet euro.

Tabela 1a

Fałszywe banknoty euro wykryte w obiegu

2002 - 2004

styczeń-czerwiec 2002	21965	
lipiec-grudzień 2002	145153	
rok 2002		167118
styczeń-czerwiec 2003	230534	
lipiec-grudzień 2003	311925	
rok 2003		542459
styczeń-czerwiec 2004	307000	
lipiec-grudzień 2004	287000	
rok 2004		594000

Źródło: EBC

Tabela 1b

Fałszywe monety euro wykryte w obiegu

2002 - 2004

styczeń-czerwiec 2002	68	
lipiec-grudzień 2002	2271	
rok 2002		2339
styczeń-czerwiec 2003	8100	
lipiec-grudzień 2003	18091	
rok 2003		26191
styczeń-czerwiec 2004	36191	
lipiec-grudzień 2004	38309	
rok 2004		74500

Źródło: Komisja

Ogólnie korzystna sytuacja jest wynikiem długich przygotowań na szczeblu legislacyjnym i instytucjonalnym oraz jest dowodem szeroko zakrojonej współpracy na poziomie unijnym i międzynarodowym. Komisja przedstawiła podstawowe pomysły dotyczące ochrony euro w komunikacie opublikowanym już w roku 1998[1]. Na tej podstawie w 2001 r. Rada przyjęła podstawowe rozporządzenie[2], kładące instytucjonalne podwaliny struktury ochrony; rozporządzenie to poprzedzała decyzja ramowa Rady[3] przyjęta w 2000 r. na mocy której zwiększono ochronę euro za pomocą sankcji karnych oraz do pewnego stopnia ją zharmonizowano. W roku 1999 rozszerzono mandat Europolu na walkę z fałszowaniem pieniędzy[4]. W odniesieniu do sankcji karnych Komisja opublikowała dwa sprawozdania[5] z wykonania wyżej wymienionej decyzji ramowej, które wykazały zadowalający stopień jej realizacji.

Aby zapewnić przejrzystą strukturę walki z fałszowaniem pieniędzy oraz ścisłą współpracę i skuteczny przepływ informacji, we wszystkich Państwach Członkowskich założono Krajowe Biura Centralne (KBC). W Europejskim Banku Centralnym i Europolu działają bazy danych i

---

1 Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 lipca 1998 r. pt.: „Ochrona euro - zwalczanie fałszerstw" COM(98) 474 wersja ostateczna.

2 Dz.U. L 181 z 4.7.2001: rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem oraz Dz.U. L 181 z 4/7/2001 rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 na Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty.

3 Dz.U. L 140 z 29.5.2000: decyzja ramowa Rady w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro.

4 Dz.U. C 149/16 z 28.5.1999: decyzja Rady z dnia 29.4.1999 r. rozszerzająca mandat Europolu na walkę z fałszowaniem pieniędzy i środków płatniczych

5 Sprawozdanie Komisji COM(2001) 771 z 13.12.2001, drugie sprawozdanie Komisji COM(2003) 532 z 3.9.2003

systemy komunikacyjne. W Państwach Członkowskich utworzono specjalne organy zajmujące się analizą techniczną fałszywych pieniędzy - fałszywych banknotów przy Europejskim Banku Centralnym i fałszywych monet przy Komisji.

Dzięki wymianie informacji i rozwojowi współpracy program Perykles odgrywa istotną rolę przyczyniając się do obecnie odnotowywanych bieżących wyników w zakresie ochrony euro i walki z fałszowaniem pieniędzy. Aby utrzymać dotychczas osiągnięte wyniki w zakresie walki z fałszowaniem euro oraz wykorzystać je w przyszłości jako podstawę dalszych sukcesów, należy stale zachowywać odpowiednie środki ostrożności. Ponieważ w tym zakresie istotną rolę odgrywają szkolenia i pomoc techniczna, program Perykles powinien być kontynuowany.

3. SPRAWOZDANIE Z OCENY

Zgodnie z art. 13 decyzji ustanawiającej program Perykles, ocenę programu Perykles powierzono niezależnemu kontrolerowi z ramienia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), który przedstawił sprawozdanie z oceny dnia 30 listopada 2004 r.

Oceniający zbadał dokumentację 21 działań przeprowadzonych w ramach programu Perykles do marca 2004 r. z inicjatywy Państw Członkowskich lub Komisji. Na podstawie kwestionariuszy wypełnionych przez organizatorów i uczestników oraz dyskusji z zainteresowanymi osobami, oceniający przedstawił następujące podstawowe wnioski:[6]:

– Program przyczynił się do poprawy świadomości wspólnotowego wymiaru euro oraz poszerzył wiedzę uczestników o powiązanych prawach i instrumentach, zwłaszcza o odpowiednich przepisach prawa wspólnotowego i szerszego prawa europejskiego.

– Większość treści objętych wymianą informacji oraz metodologii/środków została zaprezentowana podczas szeregu warsztatów, spotkań i seminariów.

– Udało się częściowo dotrzeć do grupy docelowej, do której skierowany jest program, głównie do funkcjonariuszy organów ścigania; udział przedstawicieli sektora banków komercyjnych, specjalistów-prawników lub izb handlowych był niewystarczający.

– Badane działania uznano za odpowiednie i uwzględniające główne cele programu.

– W odniesieniu do kosztów, oceniający uznał, że niektóre z projektów były szczególnie kosztowne i zwrócił uwagę na poszczególne pozycje kosztów.

Oceniający wydał następujące podstawowe zalecenia:

– Program powinien być konturowany przez następne cztery lata i powinien mieć przynajmniej taki sam budżet (1 mln EUR rocznie) oraz te same środki i grupy docelowe. Po czterech latach należy przeprowadzić ponowną ocenę.

---

6 Sprawozdanie z oceny, str. 4, 21,22 i 23

– Dostęp do programu powinny mieć w dalszym ciągu wszystkie Państwa Członkowskie, jednak przede wszystkim należy zapewnić pierwszeństwo tym, których udział w pierwszym programie był ograniczony lub którzy nie organizowali działań w jego ramach, jak również nowym Państwom Członkowskim.

– Należy położyć nacisk na szkolenia praktyczne oraz promować wymiany pracownicze i szkolenia specjalistyczne, łącznie ze studiami przypadków. Działania te są również tańsze.

– Należy kontynuować rozwój współpracy pomiędzy instytucjami/organami europejskimi (Komisją/OLAF, EBC i Europolem), aby wyeliminować nakładanie się na siebie różnych programów i zapewnić lepszą koordynację działań głównych podmiotów biorących udział w walce z fałszowaniem euro (organów ścigania, banków, prokuratorów).

– Niemożliwe okazało się przeprowadzenie oceny wpływu programu na spójność zaawansowanych szkoleń dla wykładowców, ponieważ brakowało informacji na temat związku pomiędzy krajowymi strategiami i działaniami w ramach programu Perykles.

– Aby umożliwić ocenę skutków programu, w tym jego wpływu na spójność zaawansowanych szkoleń dla wykładowców, oceniający zaleca przygotowanie strategii, przed wejściem w życie nowego programu Perykles.

4. WYKONANIE PROGRAMU

Na podstawie kwoty referencyjnej w wysokości 4 mln EUR, zatwierdzono roczne środki na program Perykles w kwocie 1,2 mln EUR na rok 2002; 0,9 mln EUR na rok 2003; 0,9 mln EUR na rok 2004; oraz 1,0 mln EUR na rok 2005.

Wykonanie programu zostało spowolnione głównie dlatego, że program przyjęto dopiero w grudniu 2001 r. Tak więc pierwszy projekt w ramach programu Perykles zrealizowano w październiku 2002 r., a suma wykorzystana w 2002 r. wyniosła nieco poniżej 40% pierwotnie przyznanego budżetu (przydział został skorygowany w dół w ciągu roku). Następnie program nabrał rozpędu i w latach 2003 i 2004 przydziały budżetowe zostały całkowicie wykorzystane. Z planów na rok 2005 wynika, że pozostała kwota zostanie również wykorzystana w całości. Na podstawie tych statystyk/prognoz przewiduje się, że całkowity poziom wykorzystania w okresie 2002-2005 osiągnie 80% pierwotnej kwoty referencyjnej.

W tabeli 2 przedstawiono główne dane zbiorcze z wykonywania programu Perykles.

TABELA 2 **PERYKLES – PODSUMOWANIE WYKONANIA W LATACH 2002-2004 ORAZ PLANY NA ROK 2005**

Rok budżetowy	Liczba projektów	Inicjujące PCzł	Główne grupy docelowe	Liczba uczestników	Wykorzystanie dotacji	Przydział budżetowy	Poziom wykorzystania
2002	7 P.Czł. 5 KOM 2	DE, IT, ES, EL, (NL+UK)	Policja, sektor finansowy	366	474 905	1 200 000	39.6 %
2003	16 P.Czł. 2 KOM 4	PT, IT, DE, ES, FR, FI, EL	Policja, sądownictwo, sektor finansowy, handel	753	875 701	900 000	97.3 %
2004	15 P.Czł. 11 KOM 4	AT, FR, DE, EL, IT, ES, PT,	Policja, sądownictwo, sektor finansowy, banki	586	879 263	900 000	97.7 %
2005 (plany)	18 P.Czł. 13 KOM 5	SI, FR, DE, LT, IT, ES, LV, CY, PO	Sektor finansowy, banki, policja, sądownictwo, handel	888	987 000	1 000 000	98.7 %
OGÓŁEM (szacunki)	56 P.Czł. 41 KOM 15			2593	3 216 869	4 000 000	80.4 %

W trakcie trzech pierwszych lat programu rozpoczęto 38 projektów; w roku 2005 Państwa Członkowskie i Komisja zainicjują kolejnych 18. Spośród łącznie 56 projektów 41 pochodzi od odpowiednich władz w Państwach Członkowskich, a 15 zainicjowały Komisja/OLAF.

Większość przeprowadzonych projektów to konferencje, seminaria i warsztaty oraz specjalistyczne kursy szkoleniowe. Ponadto rozpoczęto organizację wymian pracowniczych, które stały się stałym elementem programu Perykles. Po rozszerzeniu ten typ działań będzie najprawdopodobniej kontynuowany, zgodnie z zaleceniami oceniającego program Perykles. W ramach trwającego programu Perykles przeprowadzono tylko jedną analizę techniczną, która ma być kontynuowana na większą skalę w 2005 r. W tabeli 3 przedstawiono analizę programu Perykles pod kątem typów projektów.

TABELA 3 **PERYKLES- ANALIZA WG TYPU DZIAŁAŃ W LATACH 2002-2005**

Rok budżetowy	Typu konferencyjnego	Wymiana pracownicza	Badania	Razem
2002	6	1	-	7
2003	11	4	1	16
2004	10	5	-	15
2005 (plany)	12	5	1	18
OGÓŁEM(szacunki)	39	15	2	56

W imprezach tych uczestniczyło ponad 2600 osób. We wcześniejszych okresach znaczną większość uczestników stanowili funkcjonariusze organów ścigania, co stanowiło odzwierciedlenie pilnej potrzeby ustanowienia bliższych relacji zawodowych w celu usprawnienia walki z fałszowaniem euro. Sprawozdanie z oceny (str. 10 i 11) wykazuje, że do marca 2004 r. 65% uczestników stanowili głównie funkcjonariusze organów ścigania. Począwszy od roku 2003 zaobserwowano większe zaangażowanie władz sądowniczych, podczas gdy od roku 2004 i 2005 odnotowano większy udział sektora finansowego (pośrednicy finansowi sektora publicznego, krajowe banki centralne, banki komercyjne i inne instytucje finansowe). Zmiany te są zgodne z zaleceniami oceniającego, promując jednocześnie organizację bardziej technicznych seminariów. Prowadząc program, organizatorzy starali się unikać dublowania uczestnictwa; w sprawozdaniu z oceny odnotowano, że cel ten został osiągnięty.

W odniesieniu do pochodzenia uczestników, w sprawozdaniu z oceny podano, że pochodzili oni z 76 państw, a większość z nich z Państw Członkowskich. Wskazano, że poziom uczestnictwa niektórych państw był bardzo niski, dotyczyło to między innymi kilku państw należących do obszaru euro. Stan ten może być odzwierciedleniem sytuacji organizacyjnej, a nie strukturalnej; obecnie podejmowane są wysyłki aby zapewnić wyrównany udział przedstawicieli poszczególnych państw. Niektóre z państw wykazały się większą aktywnością w organizowaniu imprez, przy czym Włochy zorganizowały 21% całkowitej liczby projektów. Od roku 2005 nowe Państwa Członkowskie zaczęły aktywnie uczestniczyć w organizacji projektów w ramach programu Perykles.

W sprawozdaniu z oceny (str. 14) wspomniano również, że organizacja projektów w ramach programu Perykles obejmowała wszystkie obszary związane z ochroną euro: egzekwowanie prawa, sądownictwo, sektor finansowy i kwestie techniczne, a w szczególności wspierała tworzenie sieci pozwalających na osiągnięcie większej skuteczności w walce z fałszowaniem pieniędzy. W działania prowadzone w ramach programu Perykles wkład wnoszą EBC, Komisja, Europol oraz w pewnych przypadkach Eurojust, Interpol i tajne służby USA. W kwestiach związanych z ochroną euro, za którą odpowiadają Państwa Członkowskie, wiedzy fachowej zasięgano u odpowiednich służb krajowych.

Działania w ramach programu Perykles odbywają się przeważnie na terenie UE. Jednak szereg działań zorganizowano w państwach trzecich lub kandydujących, co dało wyraz szczególnym potrzebom ochrony euro. Tak było w przypadku działań podjętych w Kolumbii – adresowanych do wszystkich państw Ameryki Południowej oraz w Bułgarii – obejmujących również inne państwa Europy południowowschodniej.

W rezultacie spełniono wymogi określone w art. 3 decyzji ustanawiającej program Perykles w zakresie podejścia ponadnarodowego i wielodyscyplinarnego, które było realizowane zarówno na płaszczyźnie doświadczenia zawodowego uczestników oraz treści działań.

Zgodnie z art. 5 decyzji ustanawiającej program Perykles, ma on być wdrażany i koordynowany przez Komisję i Państwa Członkowskie, ściśle ze sobą współpracujące. Działająca przy Komisji Grupa specjalistów w zakresie fałszowania euro, która zrzesza ekspertów ze wszystkich Państw Członkowskich i państw kandydujących we współpracy z Europolem, EBC i Interpolem koordynuje program Perykles i inne działania szkoleniowe. Jest to zgodne z motywem 7) decyzji ustanawiającej program Perykles.

Program Perykles praktycznie scentralizował działania w zakresie ochrony euro prowadzone przez Komisję i Państwa Członkowskie na poziomie wspólnotowym i w znacznym stopniu zastąpił specjalną komisyjną linię budżetową „ochrona euro". Niewielka liczba projektów w zakresie ochrony przed fałszowaniem pieniędzy prowadzona jest w ramach innych programów Wspólnoty, takich jak TAIEX i Twinning. Projekty te dotyczą głównie poszczególnych państw lub poszczególnych zagadnień (tj. nie kwalifikują się do objęcia ich programem Perykles) oraz są systematycznie koordynowane z programem Perykles przez odpowiednie służby Komisji we współpracy z Państwami Członkowskimi.

Projekty realizowane w ramach programu Perykles przyczyniły się do podniesienia poziomu świadomości i umiejętności oraz zapewniły m.in. szereg ulepszeń strukturalnych zarówno w Państwach Członkowskich jak i w państwach trzecich. Ponadto w kilku krajach utworzono Krajowe biura centralne ds. walki z fałszowaniem pieniędzy; dwa seminaria zorganizowane w ramach programu Perykles wsparły (ówcześnie) przystępujące państwa w ich wysiłkach w zakresie stosowania prawnego dorobku wspólnotowego w tej dziedzinie; sporządzono kodeks postępowania dotyczący kontaktów z prasą i komunikacji; a jeden z warsztatów zaowocował wnioskiem w sprawie zalecenia Rady zainicjowanym przez Państwo Członkowskie.

* * *

Zgodnie z powyższą analizą i w świetle konkluzji podmiotu oceniającego program Perykles do niniejszego komunikatu dołączony jest wniosek w sprawie dostosowania i kontynuacji programu Perykles.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 13 decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2001 ustanawiającej program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles") i w oparciu o sprawozdanie z oceny programu Perykles z dnia 30 listopada 2004 r., wnioskuje się o rozszerzenie i zmianę decyzji Rady.

Objęty wnioskiem okres rozszerzenia to okres sześciu lat, a kwota referencyjna pozostaje niezmieniona i wynosi jeden milion euro rocznie. Wnioskowane dostosowania dotyczą zwiększenia współfinansowania z budżetu wspólnotowego, wprowadzenia elastyczności w zakresie liczby wniosków składanych przez każde Państwo Członkowskie i ich koordynacji; oraz rozszerzenia zaplecza technicznego i operacyjnego o wsparcie administracyjne w prowadzonych dochodzeniach, za pośrednictwem Europolu.

Wnioskowane rozszerzenie programu i kwota

Zgodnie z zaleceniem oceniającego program Perykles należy rozszerzyć program Perykles, w związku z potrzebą:

– zachowania odpowiednich środków ostrożności, aby utrzymać na obecnym poziomie lub obniżyć zakres fałszowania banknotów euro oraz uniknąć wzrostu liczby podrabianych monet euro, co osłabiłoby zaufanie społeczeństwa;

– szkolenia/informowania nowego personelu oraz rozszerzenia szkoleń na sektory, które skorzystały z programu Perykles w mniejszym stopniu, tj. pośredników finansowych, prokuratorów i personel techniczny;

– szkolenia odpowiedniego personelu w zakresie cech banknotów euro nowej generacji, które mają zostać wyemitowane pod koniec bieżącego dziesięciolecia;

– kładzenia szczególnego nacisku na szkolenia i pomoc techniczną w nowych Państwach Członkowskich, dając priorytet tym, które pierwsze wprowadzą euro jako wspólną walutę.

Całkowite wykorzystanie programu Perykles w trakcie ostatnich trzech lat jego trwania dowodzi istotności utrzymania tego instrumentu.

Kwestia rozszerzenia programu Perykles była dyskutowana przez działającą przy Komisji Grupę specjalistów w zakresie fałszowania euro, która podczas posiedzenia w dniu 16 listopada 2004 r. wysłuchała prezentacji przedstawionej przez oceniającego program Perykles. Grupa jednomyślnie poparła rozszerzenie programu.

Wnioskuje się rozszerzenie programu na kolejne sześć lat - do końca 2011 r. Wniosek ten oparty jest na następującej podstawie:

– wyrażona w ocenie potrzeba objęcia programem nowych państw przystępujących do obszaru euro. Według bieżących prognoz niektóre z państw, które ostatnio przystąpiły do UE, wejdą do obszaru euro w 2010 r. Program powinien trwać przynajmniej przez rok po ostatniej fali przystąpień do obszaru euro;

– potrzeba utworzenia stabilnych ram szkoleń/wymiany informacji i pomocy technicznej. Państwa Członkowskie zazwyczaj dysponują krajowymi programami szkoleniowymi skierowanymi do personelu operacyjnego, które uzupełniają szkolenia na poziomie europejskim w ramach programu Perykles. Potrzeba wydajnego zarządzania obydwoma poziomami wymaga odpowiednio długich średniookresowych ram europejskich.

W odniesieniu do kwoty programu, uwzględnia się z jednej strony większą liczbę potencjalnych beneficjentów, a z drugiej to, że część odpowiedniego personelu została już przeszkolona i że prawdopodobnie nastąpi dalsza racjonalizacja wydatków. Zbieg tych dwóch czynników sprawia, że wniosek opiewa na niezmienioną roczną kwotę jednego miliona euro – razem sześciu milionów euro.

Zgodnie z powyższym wnioskuje się o wprowadzenie zmiany do art. 1 ust. 2 decyzji ustanawiającej program Perykles, określając nową datę zakończenia programu: 31 grudnia 2011 r.; oraz zmiany do art. 6 ustanawiając wartość referencyjną na poziomie 6 milionów EUR.

Wnioskowane dostosowania

1. Maksymalny poziom finansowania przez Wspólnotę należy podnieść do 80% (art. 10 i 11)

W praktyce okazało się, że Państwa Członkowskie, zwłaszcza te posiadające ograniczone możliwości finansowania, napotykają trudności organizacyjne związane z osiągnięciem poziomu udziału krajowego w wysokości 30%. Oznaczało to, że nie przeprowadzono szeregu działań uznanych za przydatne, lub przeprowadzono je jako inicjatywy Komisji. Ponadto w trakcie oceny projektów odpowiedni komitet czasami analizował przypadki, w których udział Państw Członkowskich wydawał się sztucznie zawyżony i zalecił odpowiednie zmiany. Podmiot oceniający program Perykles zgłosił potrzebę racjonalizacji kosztów niektórych projektów.

Ponieważ Państwa Członkowskie nabrały doświadczenia we wdrażaniu programu Perykles, prawdopodobnie wnioskowane zmiany nie doprowadzą do ogólnego wzrostu wydatkowanej kwoty dotacji.

Pułap 80% stosuje się również w podobnym Programie ochrony interesów finansowych Wspólnoty - programie Herkules[7], w odniesieniu do dotacji dla administracji publicznych.

Tym samym wnioskuje się o zmianę art. 10 i 11, poprzez zastąpienie 70% pułapu finansowania wartością 80%.

2. Elastyczność w zakresie ograniczenia pozwalającego jednemu państwu na jeden projekt typu seminaryjnego (art. 12)

Zapis stanowiący, że jedno Państwo Członkowskie może rocznie przedstawić nie więcej niż jeden projekt typu seminaryjnego wprowadził asymetrię we wdrażaniu programu, z uwagi na to że pomiędzy państwami istnieją różnice odnośnie do potrzeb w zakresie szkoleń i

[7] Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 804/2004/WE z dnia 21 kwietnia 2004, Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 9.

współpracy i możliwości w tym zakresie. Zazwyczaj duże kraje, w których zachodzi konieczność szkolenia dużej liczby personelu, przeznaczają na szkolenia i konferencje, również w ramach programu Perykles, większe środki finansowe jak i inne środki.

Oznacza to, że w ramach bieżącego programu Perykles państwa pragnące przeprowadzić więcej niż jeden projekt rocznie, musiały sztucznie grupować działania w ramach jednego projektu, co komplikowało ocenę i wdrożenie działań. Tak więc wnioskuje się o wprowadzenie elastyczności w ramach tego ograniczenia, poprzez zmianę drugiego akapitu art. 12 ust.1, aby stanowił on, że „zasadniczo Państwa Członkowskie mogą przedstawiać…"

Złagodzenie ograniczeń oznacza, że w przypadku gdy jedno państwo przedstawi więcej niż jeden projekt, projekty te byłyby koordynowane przez właściwy organ krajowy w danym Państwie Członkowskim. W tym celu wnioskuje się o wprowadzenie dodatkowego akapitu w art. 12 ust. 1.

3. Możliwość finansowania wydatków administracyjnych związanych z dochodzeniami transgranicznymi (art. 3 ust. 3)

W bieżącym programie Perykles brak wyraźnych postanowień dotyczących finansowania wsparcia administracyjnego związanego z dochodzeniami transgranicznymi. Finansowanie to odnosi się do czynności niezbędnych w ramach dochodzeń policyjnych (nagrody za informacje itp.) lub działań takich jak wynajmowanie samochodów, sprzętu, podróże i diety dla policji lub innych funkcjonariuszy. Dotychczas kwoty tego finansowania były niewielkie (poniżej 50 000 EUR) i zapewniane przez EBC w przypadku środków związanych z fałszywymi banknotami euro. Planuje się, że obowiązek ten w odniesieniu do operacji policyjnych EBC przekaże Europolowi. Tym niemniej nadal zachodziłaby potrzeba finansowania podobnych wydatków na obszarach nieobjętych finansowaniem EBC, takich jak fałszowane monety euro oraz wydatków związanych z personelem spoza policji (sądowniczym, celnym itp.)

Dlatego wnioskuje się dodanie punktu d) w art. 3 ust. 3, dotyczącego możliwości współfinansowania, podlegającego wcześniejszemu zatwierdzeniu przez Europol, wsparcia administracyjnego dla dochodzeń transgranicznych nieobjętych finansowaniem przez inne instytucje europejskie. Możliwość ta została omówiona i zatwierdzona przez Grupę specjalistów w zakresie fałszowania euro, na podstawie wniosków Europolu i Państw Członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do wydatków związanych z monetami. W ramach tej pozycji finansowania pierwszeństwo powinny mieć działania poza obszarem euro, a finansowanie nie powinno przekraczać 100 000 euro rocznie.

4. Zmiany terminów

Wnioskuje się następujące zmiany terminów określonych w art. 13 ust. 3:

- w punkcie a) zmiana „30 czerwca 2005 r." na "„30 czerwca 2011 r.";
- w punkcie b) określenie dodatkowego terminu 30 czerwca 2012 r..

Datę stosowania w art. 15 należy zmienić na 1 stycznia 2006 r.

2005/0029 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

zmieniającej i rozszerzającej decyzję Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 123 ust. 4 zdanie trzecie,

uwzględniając wniosek Komisji[8],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[9],

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego[10],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 13 lit. a) decyzji Rady (2001/923/WE) z dnia 17 grudnia 2001 r.[11] ustanawiającej program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles"), Komisja prześle do Parlamentu Europejskiego i Rady „do dnia 30 czerwca 2005 sprawozdanie, które jest niezależne od zarządzającego programem, oceniające istotę, skuteczność i efektywność programu i komunikat w sprawie, czy niniejszy program powinien być kontynuowany i przyjęty, z dołączonym odpowiednim wnioskiem".

(2) Sprawozdanie z oceny przekazane zgodnie z art. 13 decyzji zostało sporządzone 30 listopada 2004 r. W sprawozdaniu uznano, że program osiągnął ustanowione cele i zawarto zalecenie dotyczące jego kontynuacji przez okres przynajmniej kolejnych czterech lat, przy zachowaniu tego samego rocznego budżetu w wysokości jednego miliona euro.

(3) Finansowa kwota referencyjna, w rozumieniu pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej, zostaje włączona do niniejszego rozporządzenia na cały czas trwania programu, tym samym nie naruszając uprawnień organu budżetowego określonych w Traktacie.

---

8 Dz.U. C […] z […], str. […].
9 Dz.U. C […] z […], str. […].
10 Dz.U. C […] z […], str. […].
11 Dz.U. L 339 z 21.12.2001, str. 50-54.

(4) Kontynuacja programu odzwierciedla potrzebę zachowywania dalszej czujności, szkoleń i pomocy technicznej koniecznej dla utrzymania ochrony euro. Rozszerzenie na okres sześciu lat, podlegające zatwierdzeniu w ramach nowych perspektyw finansowych, zapewniłoby stabilne ramy planowania programów Państw Członkowskich, zwłaszcza w okresie, w którym nowe państwa przystąpią do obszaru euro.

(5) Można zwiększyć skuteczność programu w zakresie ochrony euro, jeżeli wsparcie techniczne zostanie rozszerzone i obejmować będzie, z zaangażowaniem Europolu, wsparcie administracyjne w dochodzeniach transgranicznych; skuteczność programu zyskałaby dzięki większej elastyczności w zakresie części kosztów, które może ponieść Wspólnota w szeregu projektów, które przedstawić może jedno Państwo Członkowskie.

(6) Dlatego decyzja 2001/923/WE powinna zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Zmiany

Decyzję Rady (2001/923/WE) z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program Perykles) zmienia się następująco:

1. Na końcu art. 1 ust. 2 dodaje się zdanie:

„Program będzie prowadzony przez dodatkowy okres trwający od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2011 r.”

2. W art. 3 ust. 3 dodaje się punkt d) w brzmieniu:

„d) wsparcia administracyjnego na dochodzenia transgraniczne, podlegającego uprzedniemu zatwierdzeniu przez Europol, jeżeli wsparcie takie nie jest udzielane przez inne instytucje europejskie.”.

3. Pierwszy ustęp art.6 otrzymuje brzmienie:

„Finansową kwotę referencyjną na wdrożenie wspólnotowego programu działania na okres określony w ostatnim zdaniu art. 1 ust. 2 niniejszym ustala się na 6 milionów EUR.”.

4. W art. 10 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wspólnota ponosi do 80% kosztów wsparcia operacyjnego określonego w art. 3 ust. 2 w drodze współfinansowania, w szczególności:.”.

5. W art. 11 nawiązanie do wysokości stopy wynoszącej 70% zmienia się na „80%”.

6. Na początku drugiego akapitu art. 12 ust. 1 dodaje się następujące sformułowanie: „Zasadniczo”.

7. W art. 12 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli jedno Państwo Członkowskie przedstawi więcej niż jeden wniosek, wnioski koordynuje odpowiedni organ krajowy określony w art. 2 lit. b) tiret czwarte rozporządzenia 1338/2001.”.

8. W art. 13 ust. 3 lit. a) odniesienie do daty „30 czerwca 2005 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2011 r.”

9. Artykuł 13 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„po zakończeniu początkowego i dodatkowego okresu programu a najpóźniej do dnia 30 czerwca 2006 i odpowiednio 2012 r., szczegółowe sprawozdania w sprawie wdrożenia i wyników programu, określające w szczególności wartość dodaną pomocy finansowej Wspólnoty.”.

Artykuł 2
Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się w uczestniczących Państwach Członkowskich określonych w rozporządzeniu (WE) nr 974/98.

Artykuł 3
Wejście w życie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2005/0030 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

rozszerzającej na nieuczestniczące Państwa Członkowskie zastosowanie decyzji Rady z […] zmieniającej i rozszerzającej decyzję Rady z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiającej program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji[12],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[13],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przyjmując decyzję […][14] Rada wskazała, że powinna ona stosować się do uczestniczących Państw Członkowskich określonych w rozporządzeniu Rady (WE) 974/98 w sprawie wprowadzenia euro[15] od dnia 3 maja 1998 r.

(2) Jednak wymiana informacji i personelu oraz środki w zakresie pomocy i szkoleń, wdrożone w ramach programu Perykles powinny być jednolite w całej Wspólnocie, należy więc ustanowić konieczne przepisy, aby zagwarantować ten sam poziom ochrony euro w Państwach Członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stosowanie decyzji […] rozszerza się na Państwa Członkowskie inne niż uczestniczące Państwa Członkowskie określone w rozporządzeniu (WE) nr 974/1998.

---

12 Dz.U. C […] z […], str. […].
13 Dz.U. C […] z […], str. […].
14 Patrz strona [x] Dziennika Urzędowego.
15 Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

1. NAME OF THE PROPOSAL :

Council Decision of […] amending and extending Council Decision of 17 December 2001 establishing an exchange, assistance and training programme for the protection of the euro against counterfeiting (the 'Pericles' programme)

2. ABM / ABB FRAMEWORK

Policy Area(s) concerned and associated Activity/Activities: Fight against fraud.

3. BUDGET LINES

3.1. Budget lines (operational lines and related technical and administrative assistance lines (ex-B..A lines)) including headings :

24 02 02 Pericles

3.2. Duration of the action and of the financial impact:

From 1 January 2006 until 31 December 2011

3.3. Budgetary characteristics (add rows if necessary) :

Budget line	**Type of expenditure**		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions from applicant countries**	**Heading in financial perspective**
24 02 02	Non Comp	Diff	NO	NO	NO	**No** 3

4. SUMMARY OF RESOURCES

4.1. Financial Resources

4.1.1. Summary of commitment appropriations (CA) and payment appropriations (PA)

EUR million (to 3 decimal places)

Expenditure type	Section no.		Year n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Total
Operational expenditure[16]									
Commitment Appropriations (CA)	8.1	a	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	6,000
Payment Appropriations (PA)		b	0,500	1,000	1,000	1,000	1,000	1,500	6,000
Administrative expenditure within reference amount[17]**:** none									
TOTAL REFERENCE AMOUNT									
Commitment Appropriations		a+c	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	6,000
Payment Appropriations		b+c	0,500	1,000	1,000	1,000	1,000	1,500	6,000
Administrative expenditure <u>not</u> included in reference amount[18]									
Human resources and associated expenditure (NDA)	8.2.5	d	0,207	0,207	0,207	0,207	0,207	0,207	1,242
Administrative costs, other than human resources and associated costs, not included in reference amount (NDA)	8.2.6	e	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,540

Total indicative financial cost of intervention

TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c+d+e	1,297	1,297	1,297	1,297	1,297	1,297	7,782

16 Expenditure that does not fall under Chapter xx 01 of the Title xx concerned.

17 Expenditure within article xx 01 04 of Title xx.

18 Expenditure within chapter xx 01 other than articles xx 01 04 or xx 01 05.

TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c+ d+e	0,797	1,297	1,297	1,297	1,297	1,797	7,782

Co-financing details

If the proposal involves co-financing by Member States, or other bodies (please specify which), an estimate of the level of this co-financing should be indicated in the table below (additional lines may be added if different bodies are foreseen for the provision of the co-financing):

The programme will be implemented as a Commission initiative by 20% and as initiative of Member States by 80%. In view of the proposed co-financing proportions (80% Community – 20% beneficiary) the amount of subsidy is increased proportionally by the national contribution.

EUR million (to 3 decimal places)

Co-financing body Competent national authorities		Year n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Total
20% by Member States	f	0,324	0,324	0,324	0,324	0,324	0,324	1,944
TOTAL CA including co-financing	a+c +d+ e+f	1,621	1,621	1,621	1,621	1,621	1,621	9,726

4.1.2. Compatibility with Financial Programming

☑ The proposal is compatible with existing financial programming for the first year of its implementation. For the remainder of the period the financial perspectives are currently under discussion.

4.1.3. Financial impact on Revenue

☑ Proposal has no financial implications on revenue

5. CHARACTERISTICS AND OBJECTIVES

Details of the context of the proposal are required in the Explanatory Memorandum. This section of the Legislative Financial Statement should include the following specific complementary information:

5.1. *Need to be met in the short or long term:* Continuation of the facility for training and technical assistance for the protection of the euro; provision of a medium term framework for the planning of Member States.

5.2. *Value-added of Community involvement and coherence of the proposal with other financial* instruments *and possible synergy*: Emphasis on the Community dimension of the protection

of the euro; strengthening cooperation and awareness on the importance of the protection of the euro against counterfeiting.

5.3. *Objectives, expected results and related indicators of the proposal in the context of the ABM framework*: Maintain the current overall level of training and technical assistance in the form of Pericles actions.

5.4. Method of *Implementation* (indicative)

Show below the method(s)[19] chosen for the implementation of the action.

☑ ***Centralised Management***

☑ Directly by the Commission

6. MONITORING AND EVALUATION

6.1. Monitoring system

The Commission keeps detailed the Pericles projects and analyses periodically its implementation.

6.2. Evaluation

6.2.1. Ex-ante evaluation

The proposal for the extension of Pericles is based on the evaluation of the programme during the first years of its implementation. This is summarised in section 3 of the Communication (p. 4). In particular, the evaluator recommended that: the programme should continue for a further 4 years at least with the same budget (€ 1 million per year); the programme should give priority to those Member States with low participation or who did not organise actions in the first programme, as well as the new Member States. Emphasis should be put on practical training. There should be a prioritisation in favour of staff exchanges and specific training, including case studies. Co-operation between the European institutions/bodies (Commission/OLAF, ECB and Europol) should be further developed. With a view to enabling the assessment of the effect of the programme, among others on the convergence of high level training for trainers, the evaluator recommends the preparation of a strategy document, to be finalised before the new Pericles enters into effect.

With regard to individual projects, an ex-ante evaluation is carried out by the Pericles Evaluation Committee (Commission).

6.2.2. Measures taken following an intermediate/ex-post evaluation (lessons learned from similar experiences in the past):

---

[19] If more than one method is indicated please provide additional details in the "Relevant comments" section of this point

The proposal for the extension of Pericles takes into consideration the conclusions reached by the programme evaluator (section 3, p. 4) namely:

- The programme has improved awareness of the Community dimension of the euro and has also developed a greater understanding amongst the participants of the related laws and instruments and in particular of the relevant Community and broader European law.

- With regard to the range of information exchanges and methodologies/measures, most have been presented in the various workshops, meetings and seminars.

- The target groups for the programme have been reached in part with a very high participation by law enforcement officials; attendance by commercial banking sector, specialist lawyers or chambers of commerce was not sufficient.

- The activities examined were considered relevant to and among the main objectives of the programme.

- In terms of costs, the evaluator found that some of the projects were particularly costly and highlighted specific cost items.

With regard to individual projects, the beneficiaries of each project selected submit a final and a financial report to the Commission. The Commission analyses the reports and evaluates, also on the basis of its attendance in the actions, the way in which they have been implemented and the impact they have had in order to gauge whether the objectives have been achieved.

6.2.3. *Terms and frequency of future evaluation*. The programme will undergo an independent evaluation in 2011 and a detailed report on its implementation will be sent to the Council and the European Parliament by June 2012.

7. ANTI-FRAUD MEASURES

The careful examination at the Evaluation Committee, the discussions at the Commission's relevant group and the financial analysis constitute guarantees against fraud. In addition, the beneficiaries are government agencies, usually law enforcement, which minimises the likelihood of fraud.

The Commission may carry out on-the-spot checks and inspections under this programme in accordance with Council Regulation (Euratom, EC) N° 2185/96[20]. Where necessary, investigations are conducted by the European Anti-Fraud Office (OLAF) and governed by European Parliament and Council Regulation (EC) N° 1073/1999[21].

The beneficiary of an operation grant must keep available for the Commission all the supporting documents, including the audited financial statement, regarding expenditure incurred during the grant year for a period of five years following the last payment. The beneficiary of a grant must

[20] OJ L 292, 15.11.1996, p. 2.
[21] OJ L 136 du 31.5.1999, p. 1.

ensure that, where applicable, supporting documents in the possession of partners or members are made available to the Commission.

8. DETAILS OF RESOURCES

8.1. Objectives of the proposal in terms of their financial cost

Commitment appropriations in EUR million (to 3 decimal places)

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	**Type of output**	**Av. cost**	**Year n**		**Year n+1**		**Year n+2**		**Year n+3**		**Year n+4**		**Year n+5 and later**		**TOTAL**	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
OPERATIONAL OBJECTIVE Maintenance of the current overall level of training and technical assistance																
Action 1	**Grants**															
- Output 1	Seminar-type		7	0,450	7	0,450	7	0,450	7	0,450	7	0,450	7	0,450	42	2,700
- Output 2	Staff exchange		6	0,300	6	0,300	6	0,300	6	0,300	6	0,300	6	0,300	36	1,800
- Output 3	Studies – tech assist		1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	6	0,300
Action 2	**COM**															
- Output 1	Seminar-type		2	0,100	2	0,100	2	0,100	2	0,100	2	0,100	2	0,100	12	0,600
- Output 2	Staff exchange		1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	6	0,300
- Output 3	Studies – tech assist		1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	6	0,300
Sub-total Objective				1,000		1,000		1,000		1,000		1,000		1,000		6,000
TOTAL COST			18	1,000	18	1,000	18	1,000	18	1,000	18	1,000	18	1,000	90	6,000

8.2. Administrative Expenditure

8.2.1. Number and type of human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing resources (**number of posts/FTEs**)					
		Year n	Year n+1	Year n+2	Year n+3	Year n+4	Year n+5
Officials or temporary staff[22] (A3 01 01)	A*/AD	0,25A	0,25A	0,25A	0,25A	0,25A	0,25A
	B*, C*/AST	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C	1B 0,25C
Staff financed[23] by art. A3 01 02		1END	1END	1END	1END	1END	1END
TOTAL		2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing service in the framework of the annual allocation procedure.

8.2.2. Description of tasks deriving from the action

Evaluation of applications: management of the evaluation committee, contacts with applicants; participation at events.

Coordination: continuous monitoring of the implementation of Pericles; presentations at the relevant groups (Member States, ECB, Europol); contribution to the preparation of projects.

Preparation and implementation of the Pericles actions under a Commission initiative.

8.2.3. Sources of human resources (statutory)

(When more than one source is stated, please indicate the number of posts originating from each of the sources)

■ Posts currently allocated to the management of the programme to be replaced or extended

[22] Cost of which is NOT covered by the reference amount
[23] Cost of which is NOT covered by the reference amount

8.2.4. Other Administrative expenditure included in reference amount (XX 01 04/05 – Expenditure on administrative management)

EUR million (to 3 decimal places)

Budget line (number and heading)	Year n	Year n+1	Year n+2	Year n+3	Year n+4	Year n+5 and later	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)							
Executive agencies							
Other technical and administrative assistance							
- *intra muros*							
- *extra muros*							
Total Technical and administrative assistance							

8.2.5. Financial cost of human resources and associated costs not included in the reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

Type of human resources	Year n	Year n+1	Year n+2	Year n+3	Year n+4	Year n+5 and later
Officials and temporary staff (A3 01 01)	0,162	0,162	0,162	0,162	0,162	0,162
Staff financed by Art A3 01 02 (auxiliary, END, contract staff, etc.) (specify budget line)	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045
Total cost of Human Resources and associated costs (NOT in reference amount)	**0,207**	**0,207**	**0,207**	**0,207**	**0,207**	**0,207**

Calculation– ***Officials and Temporary agents***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

0,25A x 108.000 € +1B x 108.000 + 0,25C x 108.000 = 162.000

Calculation– ***Staff financed under art. A3 01 02***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

1 END x 45.000

8.2.6 Other administrative expenditure not included in reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

	Year n	Year n+1	Year n+2	Year n+3	Year n+4	Year n+5 and later	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Missions	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,180
XX 01 02 11 02 – Meetings & Conferences							
XX 01 02 11 03 – Committees	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Studies & consultations							
XX 01 02 11 05 - Information systems							
2 Total Other Management Expenditure (A3 01 02 11)	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,540
Total Administrative expenditure, other than human resources and associated costs (NOT included in reference amount)	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090	0,540

Calculation - ***Other administrative expenditure not included in reference amount***

Missions 20 x 1.500 € and 4 meetings x 15.000 €